

РЕШЕНИЕ

№ 943

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 07.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11418** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Адвокат П. И. е предявила от името на [фирма] искова молба, вх. № 36720/23.11.2020 г., срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с претенция за обезщетяване на имуществени вреди, в общ размер на 225 лева, представляващи заплатено възнаграждение на адвоката, за оказана правна защита, съдействие и процесуално представителство по: НАХД № 23807/2014 г. на Софийски районен съд, с предмет – оспорване на Наказателно постановление № F-123037/24.10.2014 г. от заместник – директора на ТД на НАП – С.; КНАХД № 6520/2015 г. на Административен съд София - град, заедно със законната лихва от датата на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

В съдебното производство дружеството – ищец е представлявано задочно от упълномощения адвокат, който: не се явява в съдебни заседания; процесуалните си изявления за поддържане исковата молба и за назначаване на съдебносчетоводна експертиза прави с писмени молби.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва исковата молба и заявява претенция за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на исковата претенция.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че така предявената искова молба е

процесуално допустима за разглеждане.

С Наказателно постановление № F-123037/24.10.2014 г. на заместник – директора на ТД на НАП – С. дружеството - ищец е санкционирано с 1 000 лева. Съставът на Софийски районен съд, с решение от 29.05.2015 г., по НАХД № 23807/2014 г., като е приел за доказано административнонаказателното обвинение, е намерил за необходимо да намали размера на санкцията, определяйки я на 500 лева. Въззивното съдебно решение е оставено в сила с Решение № 7200/23.11.2015 г. на Административен съд София – град, по КНАХД № 6520/2015 г. В съдебното производство пред районния съд жалбоподателят е бил представляван от адвокат, което се установява от протокола за проведено на 12.03.2015 г. В НАХД № 23807/2014 г. (л. 15) е налично пълномощно на адвоката и договор с клиента, видно от който адвокатът е получил в брой 150 лева. Наказателно постановление № F-123037/24.10.2014 г. е изменено от районния съд с решение от 29.05.2015 г., само относно размера на имуществената санкция, като вместо 1 000 лева е определена санкция от 500 лева. Въззивното съдебно решение е оспорено и от [фирма], пред Административен съд София – град, за което е образувано КНАХД № 6520/2015 г. С Решение № 7200/23.11.2015 г. (окончателно) касационният съд е оставил в сила решението на въззивния съд. Според отразеното в протокола за проведено пред касационния съд на 23.10.2015 г. съдебно заседание касаторът [фирма] не е представляван, вкл. от адвоката, но е налично пълномощно (л. 28) и договор за получени в брой от адвоката 75 лева, за процесуално представителство пред Административен съд София – град.

Исковата молба е неоснователна.

Не всички имуществени и/или неимуществени вреди подлежат на обезщетяване по реда на Глава единадесета АПК, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди. Исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействие на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействие на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: незаконосъобразен административен акт или действие/бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата; причинена вреда - имуществена и/или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. С Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че исковете за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания са родово подсъдни на административните съдилища. Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1,

ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“.

Съдът приема, че за случая отсъства една от положителните процесуални предпоставки за ангажиране отговорност на ответника НАП, а именно – отменено наказателно постановление. Диспозитивът на съдебното решение на СРС за изменение на НП в санкционната част не означава, че същото е било отменено от въззивния съд, като незаконосъобразно. Категорично настоящият съдебен състав приема, че НП № F-123037/24.10.2014 г. не е било отменено, като незаконосъобразен индивидуален административен акт, дори частично. Съдът само е намалил размера на наложената санкция, позовавайки се на принципа за съразмерност. Както констатациите на въззивния съд, така и тези на касационния са за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, за извършено нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства. Намалването на санкцията въззивният съд е постановил с диспозитиви, както следва: „изменя НП № F-123037/24.10.2014 г...“; „в останалата част НП № F-123037/24.10.2014 г. остава непроменено“. Така формулираните диспозитиви не сочат на заключение за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразен административен акт, дори и частично. Няма диспозитив в смисъл „отменя НП № F-123037/24.10.2014 г. в частта, относно размера на имуществената санкция 1 000 лева“, макар намалването на санкцията само формално да означава отмяна (частична) в санкционната част. В разпоредбата на чл. 204, ал. 1 АПК, с която е въведена задължителна процесуална предпоставка за допустимост на иска е използван изразът „след отмяната на административния акт по съответния ред“, без да се включва хипотеза на изменение и/или частична отмяна. Отмяната на един административен акт като незаконосъобразен, с влязло в законна сила решение, респ. – обезсилването му, като недопустим или прогласяване нищожността му означава като правна последица, че този акт не съществува в правния мир и не може да породи правни последици за адресата. Означава още, че съответният административен орган, използвайки властта си незаконосъобразно е създал предпоставки засегнатото от акта лице да ангажира защитата си, включително адвокатска такава. Само в такива хипотези е на лице правото да се претендира с основание обезщетяване на имуществени вреди, представляващи заплатено на адвокат възнаграждение.

Отхвърлянето на исковата молба обуславя уважаване претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ), което Съдът определя в размер на 100 лева (чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ).

Водим от горните мотиви Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна исковата молба, вх. № 36720/23.11.2020 г. от името на [фирма], срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с претенция за обезщетяване на имуществени вреди, в общ размер на 225 лева, представляващи заплатено възнаграждение на адвокат, за оказана на правна защита, съдействие и

процесуално представителство по: НАХД № 23807/2014 г. на Софийски районен съд, с предмет – оспорване на Наказателно постановление № F-123037/24.10.2014 г. от заместник – директора на ТД на НАП – С.; КНАХД № 6520/2015 г. на Административен съд София - град.

ОСЪЖДА М. Ф.“ Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: